

Vlaams
Parlement

ingediend op **1101** (2016-2017) – Nr. 2
4 april 2017 (2016-2017)

Verslag

namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening,
Energie en Dierenwelzijn
uitgebracht door Johan Danen en Robrecht Bothuyne

over de nota van de Vlaamse Regering

ingediend door viceminister-president Bart Tommelein en
minister Joke Schauvliege

Conceptnota Windkracht 2020

Samenstelling van de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening, Energie en Dierenwelzijn:

Voorzitter: Tinne Rombouts.

Vaste leden:

Piet De Bruyn, Andries Gryffroy, Bart Nevens, Axel Ronse, Ludo Van Campenhout, Wilfried Vandaele;
Robrecht Bothuyne, Lode Ceyssens, Tinne Rombouts, Valerie Taeldeman;
Gweny De Vroe, Lydia Peeters;
Rob Beenders, Bruno Tobback;
Johan Danen.

Plaatsvervangers:

Jelle Engelbosch, Sofie Joosen, Jos Lantmeeters, Jan Peumans, Grete Remen, Sabine Vermeulen;
Caroline Bastiaens, Sonja Claes, Jos De Meyer, Bart Dochy;
Mathias De Clercq, Willem-Frederik Schiltz;
Bert Moyaers, Els Robeyns;
Elisabeth Meuleman.

Toegevoegde leden:

Stefaan Sintobin;
Hermes Sanctorum-Vandevoorde.

Documenten in het dossier:

1101 (2016-2017) – Nr. 1: Nota van de Vlaamse Regering

INHOUD

I.	Toelichting door de minister	4
II.	Bespreking.....	7
1.	Vragen en opmerkingen van de leden	7
1.1.	Tussenkomst van Valerie Taeldeman	7
1.2.	Tussenkomst van Johan Danen.....	7
1.3.	Tussenkomst van Rob Beenders	7
1.4.	Tussenkomst van Jos Lantmeeters	7
1.5.	Tussenkomst van Bart Nevens.....	8
1.6.	Tussenkomst van Tinne Rombouts	8
2.	Antwoorden van de minister	8
3.	Bijkomende vragen en antwoorden	10
	Gebruikte afkortingen	12
	Bijlage: zie dossierpagina op www.vlaamsparlement.be	

De Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening, Energie en Dierenwelzijn besprak op 22 maart 2017 de conceptnota Windkracht 2020 met Bart Tommelein, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie.

De presentatie van de viceminister-president is te vinden op de [dossierpagina](#) van dit document op www.vlaamsparlement.be.

I. Toelichting door de minister

Algemeen

Minister *Bart Tommelein* stelt dat hij tevreden is dat veel mensen en lokale besturen zich langzaam bewust worden van de aan de gang zijnde energieomslag van fossiele naar hernieuwbare energie, en van lokale naar decentrale productie. De minister herinnert aan de klimaatdoelstellingen die tegen 2020 moeten gehaald worden en roept iedereen op daaraan mee te werken, niet alleen omdat dit ons opgelegd wordt maar omdat het de enige weg is om de volgende generaties een toekomst te bieden.

Naast zon, geothermie en lokale biomassa vormt wind een belangrijke bron. Tegen 2020 moeten er volgens het energieplan 280 windmolens bijkomen, goed voor 1563 GWh, zodat in totaal 2913 GWh windenergie wordt geproduceerd tegen 2020. Zijn ronde van de provincies leerde hem dat er veel meer windmolens bij kunnen komen op voorwaarde dat een aantal drempels worden weggewerkt.

Een eerste drempel waarop gemeentebesturen en -ambtenaren wijzen is de ruimte. Er zijn echter veel plaatsen waarvan men volgens de minister ten onrechte zegt dat windmolens er niet kunnen. Hij beseft wel dat er moet gewerkt worden aan de goede wil die nodig is opdat mensen redenen gaan zoeken om iets te doen in de plaats van om iets niet te doen. Ten tweede moet de veel te lange doorlooptijd van vergunningsprocedures drastisch ingekort worden. Derde drempel wordt gevormd door het maatschappelijk draagvlak, dat veel te klein is op het terrein, hoewel onderzoek uitwijst dat 70% van de bevolking pro windenergie is, 23% neutraal en slechts 7% tegen. Redenen zijn volgens de minister gebrek aan overleg, informatie en participatiemogelijkheden voor burgers. Soms worden projecten geblokkeerd door lokale besturen die bang zijn voor actiecomités, soms door provinciale ambtenaren. Volgens de spreker trekt men met meer participatie, communicatie en overleg mensen over de streep. Zo heeft men in het Meetjesland actiecomités weten te betrekken in de realisatie van windmolenprojecten.

Windpact

De Vlaamse overheid zal de doelstellingen bepalen voor elke provincie op basis van de insteek die ze ontvangt van deputaties en gouverneurs enerzijds en windenergiesector anderzijds. Hij merkt bij dat laatste op dat producenten het mekaar niet altijd gemakkelijk maken. Dat alles maakt een windpact nodig, dat een draagvlak van onderuit schept. Liever dan als minister op te leggen waar ze moeten komen, wil hij dat iedereen bekijkt waar het kan. Doel blijft dat in 2020 de doelstellingen gehaald worden, wat niet wegneemt dat ook daarna nog realisaties zullen nodig zijn.

Aan de lokale besturen en aan de sector zelf wordt gevraagd om het potentieel in te schatten volgens realistische normen. Als het in een bepaalde gemeente minder aangewezen is, wat mogelijk is, moet men gezamenlijk binnen de

provincie naar alternatieven zoeken. Hij vraagt daarom aan de gouverneurs een coördinerende rol te spelen, waarvoor ze hulp krijgen van het kernteam Windenergie van de Vlaamse overheid. In dat verband wijst hij op de bundeling van krachten in één groot departement Omgeving, dat daartoe over de expertise beschikt. De vraag wordt aan de lokale besturen gericht omdat de minister iedereen mee wil hebben: overheid, bedrijven, organisaties en burgers.

Meer ruimte dan wordt aangenomen

Hij herhaalt dat er meer ruimte is voor windmolens dan men denkt. De boodschap luidt niet om koortsachtig te zoeken naar plaatsen waar ze absoluut niet kunnen. Uiteraard zoekt men eerst ruimte op die ver van woongebieden gelegen is. Het is niet de bedoeling in elke villawijk een molen van 2,5 MW te plaatsen, verzekert hij, wel om ruimte te benutten die er is, zodat men niet meer op zoek moet gaan naar andere die minder geschikt is. Havens en industriegebieden zijn logische ruimtes. Bij hun inschakeling in de potentieelstudie spelen de provincies een belangrijke rol.

Defensie en luchtvaart

Wat de terugkerende bezwaren van defensie en luchtvaart betreft, met name over de interferentie met radars of aanvliegroutes, moet men in een regio met schaarse ruimte als Vlaanderen durven nadenken over plaatsen die tot nu toe waren uitgesloten. De minister laat bekijken of de interferentie kan vermeden worden met speciale software en of zones in de omgeving, buiten de aanvliegroutes, kunnen gevonden worden. Hij denkt dat goede afspraken mogelijk zijn en ziet nu al vooruitgang. De federale ministers van Defensie en Mobiliteit verlenen hun volledige medewerking aan de besprekingen in twee werkgroepen (Defensie en Burgerluchtvaart), die beide worden getrokken door de Vlaamse sectorfederatie voor windenergie en hemzelf.

Landbouw- of natuurgebieden

Windmolens mogen evenmin uitgesloten worden in landbouw- of natuurgebieden. Van dat laatste ziet men voorbeelden in het buitenland. Het windplan is bestemmingsneutraal, onderstreept hij. De minister wil niet per se een windmolen in het midden van het Zwin, maar er zijn plaatsen waar het kan, al moet uiteraard aan alle voorwaarden zijn voldaan zoals milieu- en habitatrichtlijnen. Het middelpunt van een verkeersklaverblad is echter geen natuurgebied. Windmolens kunnen vanaf nu in principe overal, vat hij samen. Zij maken deel uit van het Vlaamse landschap, net als van het Nederlandse, Franse, Duitse en Deense. Weinig buurlanden hebben er geen.

Kleine en middelgrote windturbines

De regels voor kleine en middelgrote windturbines wil hij afschaffen. Het type is zeer rendabel voor de eigen energievoorziening van kmo's, in het bijzonder landbouwbedrijven, die er vrijwel energieneutraal kunnen door worden. Wind is minder afhankelijk van seizoenen dan zon. Het hele jaar door kan het waaien.

Maatschappelijk draagvlak

Nimby is een grote drempel voor het bouwen van windmolens en daarom is informatie vanaf het begin belangrijk, nog voor de eerste plannen bekendgemaakt worden. Volgens hem verdwijnt de aanvankelijke weerstand uiteindelijk. Waar burgers goed geïnformeerd zijn en een maatschappelijk draagvlak bestaat, verloopt de vergunningsprocedure sneller. Hij herhaalt evenwel dat eerst ruimte wordt benut buiten woongebieden. Lelikhed wordt niet langer als argument

geaccepteerd. De Vlaamse Bouwmeester tekent het Vlaamse windenergielandschap mee uit, met het oog op een zo goed mogelijke spreiding. De windgids helpt lokale besturen succesvolle projecten als voorbeeld te tonen, naast een handleiding met concrete tips, ook over participatie. Hij raadt alle initiatiefnemers aan dergelijke projecten op te zetten en ervoor te zorgen dat een groot aandeel van het rendement naar mensen in de omgeving gaat.

Vergunningsprocedure

In de plaats van de aparte bouw- en milieuvergunning is er sinds 23 februari 2017 één omgevingsvergunning. De digitale toepassingen zullen in de komende maanden overal in orde gemaakt worden, waarna de provincies de gemeenten zullen betrekken in de vertaling van hun doelstellingen voor windenergie naar het gemeentelijke vlak. De lokale besturen zijn dan ook een zeer belangrijke actor in de creatie en ondersteuning van het maatschappelijke draagvlak. Heel wat burgemeesters zijn daartoe bereid, stelt hij vast, als hun gegarandeerd wordt dat hun inspanningen resultaat afwerpen. Dit moet leiden tot minder beroepsprocedures. In dat verband hoopt hij dat alle partijen van meerderheid en oppositie aan actiescomités duidelijk maken dat dit gedragen wordt door de hele samenleving.

Minder regels

Kmo's kunnen nu al kleine en middelgrote windmolens plaatsen. De omzendbrief met randvoorwaarden is afgeschaft. Regels die verplichten een deel van de elektriciteit op het net te plaatsen of bijkomende voorwaarden door de lokale overheid opgelegd, raadt hij af. Zij zijn in deze projecten niet nodig. Ook de omzendbrief voor grote windturbines wordt herbekeken. Waarom moeten er bijvoorbeeld altijd drie bij elkaar staan en waarom op één lijn?

Ondersteuningssysteem

Verder moet nagedacht worden over de toekomstige ondersteuning van nieuwe windmolens. Voor bestaande wordt een verlengingsregeling ingevoerd met aangepaste ondersteuning. Vanaf 2020 wordt de ondersteuning verfijnd op basis van een windfactor. Het VEA maakt een windkaart die de windsnelheid op ashoogte inschat. Daarop wordt de ondersteuning afgestemd. Oversubsidiëring voorkomen, vereist tijdige bijsturing.

Lange termijn

De minister onderstreept nogmaals dat het verhaal niet stopt in 2020. De cijfers moeten tegen die deadline gehaald worden, maar dit is ook een verhaal op lange termijn. De EU legt aan de lidstaten geen doelstellingen op na 2020 maar wel het percentage van 27% aan de hele Unie. België moet eind dit jaar zelf zijn ambitie meedelen op het vlak van hernieuwbare energie tegen 2030. In dat perspectief wordt gewerkt aan een federale energievisie. Vlaanderen zet volop in op zon, waarbij hij wijst op de succesvolle zonnekaart, maar ook op wind en warmte, en vooral decentrale productie.

II. Bespreking

1. Vragen en opmerkingen van de leden

1.1. Tussenkoms van Valerie Taeldeman

Valerie Taeldeman peilt naar de timing waarbinnen de provincies het potentieel voor bijkomende turbines moeten inschatten en een voorstel van verdeling uitwerken. Wanneer moet dat klaar zijn?

Wat is de verhouding tussen de bestemmingsneutraliteit van de bouw van windturbines en de bestaande planologische initiatieven zoals gewestelijke en provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen?

1.2. Tussenkoms van Johan Danen

Johan Danen is het in dit geval eens met het meeste van wat de minister zegt, maar wil wel weten wanneer de minister een doorbraak verwacht in de beperkingen die de luchtvaart al jaren oplegt aan de inplanting van windturbines. Wanneer wordt het windpact gesloten? Heeft de Vlaamse Bouwmeester al een formele opdracht gekregen of is dat nog slechts een idee? Wat is de stand van zaken in de onderhandelingen over de doelstellingen voor 2030? Hoe wordt het voorliggende windplan ingepast in de 'fast lane wind'? Of komt het in de plaats ervan?

Wil de minister ook een rol spelen in het deblokken van situaties waarin windboeren elkaar stokken in de wielen steken en zo de realisatie van projecten verhinderen?

Houdt het plan rekening met het wegvallen van de biomassacentrale in Langerlo? Zo neen, hoe gaat men de nog bijkomende behoefte aan windenergie realiseren? Wordt de doelstelling dan niet al te ambitieus?

1.3. Tussenkoms van Rob Beenders

De fractie van *Rob Beenders* steunt het windplan volledig en staat achter alle doelstellingen. Hij vraagt de minister al zijn communicatievaardigheden boven te halen voor het draagvlak. Het lid verbaast zich erover dat dezelfde mensen die beelden tonen over mooie windmolenparken die ze op vakantie zagen, zich hier verzetten. Als voorbeeld geeft hij de slagschaduw in dichtbevolkte gebieden. Meer ruimte is dan ook cruciaal als strategie. Hij hoopt dat er snel lokale signalen komen dat een windmolen even mooi is als een erfgoedmolen. Vlaanderen mag van hem vol staan van die innovatieve monumenten.

1.4. Tussenkoms van Jos Lantmeeters

Ook de fractie van *Jos Lantmeeters* steunt het plan. Hij roept de vraag op of middelgrote windturbines, waarvan Vlaanderen heel wat fabrikanten heeft, nog voldoende kansen krijgen. Hoe stimuleert de minister hun uitrol met andere maatregelen dan de aanpassing van de bandingfactor? Als de studie over die turbines uitwijst dat ondersteuning nodig is, is hij dan bereid zijn plan daaraan aan te passen? Welke stappen werden al gezet voor een aparte berekening van de bandingfactor? Wat is de timing van de invoering? Wat is zijn visie op het delen van een turbine door twee bedrijven? Wil hij dat mogelijk maken dan wel stimuleren?

Zou het niet nuttig zijn om de gemeentes na de afschaffing van de omzendbrieven alsnog richtlijnen te geven om te vermijden dat ze voorwaarden blijven hanteren?

Blijft het mogelijk voor provincies om zones uit te sluiten? Hoe garandeert de minister dat de provinciale plannen voldoende capaciteit opleveren?

Hoe wordt afgestemd met de investeringsplannen van de distributienetbeheerders? Hoe kunnen die eventueel worden bijgestuurd?

1.5. Tussenkomsst van Bart Nevens

Bart Nevens informeert naar de vragen van de lokale besturen over de aansluiting van de windmolens op de netwerken, zeker als voortaan alle gebieden in aanmerking komen. Die verbinding kan immers ingrepen op het openbaar domein noodzakelijk maken, waarin die besturen investeringen gepland hebben of reeds uitgevoerd.

1.6. Tussenkomsst van Tinne Rombouts

Tinne Rombouts sluit zich aan bij de vragen over de timing.

Hoewel zij net als iedereen achter de visie staat om meer ruimte te creëren voor windmolens, hoopt ze dat de provincies gestimuleerd worden om hun afweging in overleg met de gemeenten te maken. Lokale situaties kunnen immers aanleiding geven tot het kiezen voor een bepaalde locatie met het oog op efficiëntie.

Voorziet het plan in de mogelijkheid van samenwerking op het niveau van wijken of bedrijventerreinen met het oog op lokale windenergieproductie? Zij suggereert om ook daar stimulerend en regelgevend op te treden.

Tot slot waarschuwt ze ervoor dat de bestemmingsneutraliteit tot gevolg zou kunnen hebben dat met name voor landbouwgebied milderende maatregelen worden gevraagd en dat dus het ruimtebeslag opnieuw toeneemt. Zij dringt erop aan dat nader te bekijken.

2. Antwoorden van de minister

Bart Tommelein dankt voor de positieve reacties. Deze belangrijke, maatschappelijke opdracht moet immers tot een goed einde gebracht worden. Dat kan alleen door samenwerking. De minister kan het niet alleen, al trekt hij wel aan de kar samen met minister Joke Schauvliege en zwaar gesteund door de minister-president.

De vertegenwoordigers van de provinciebesturen heeft hij al samen met haar ontvangen, waarbij hen werd gevraagd de locaties te bepalen voor 1 april 2017. Die worden door het kernteam en andere betrokkenen samengebracht tijdens het paasreces. Onmiddellijk daarna wordt opnieuw samengekomen. De minister verwacht een windpact voor de zomer. De doelstellingen van 2020 vereisen snelle afspraken over de taken, onderstreept hij. Zijn Nederlandse collega Kamp inspireerde hem door te stellen dat als er in Drenthe ergens geen windmolens kunnen komen, de provincie ervoor moet zorgen dat het ergens anders kan. Het eindresultaat is belangrijk, concludeert hij.

Uiteraard houdt hij er rekening mee dat Vlaams-Brabant niet de grootste oppervlakte heeft en dat de luchthaven er middenin ligt. Limburg doet hard mee, maar is niet de meest windrijke provincie, in tegenstelling tot West-Vlaanderen, dat zeker een inspanning mag leveren, of het reeds genoemde Meetjesland. Als

een bepaalde regio minder inbreng kan leveren aan het windplan, kan zij misschien iets extra doen voor het zonneplan. Zo zijn in het dichtbevolkte Vlaams-Brabant veel daken en zijn er ook heel wat bedrijfsgebouwen in de omgeving van de luchthaven. Het is een evenwichtsoefening, besluit de minister. De land- en tuinbouw levert nu reeds een enorme bijdrage aan het zonneplan.

Een planologisch initiatief denkt hij niet te zullen nemen. De minister wil de provincies de keuze laten hoe ze tot hun resultaten komen. Als men wil voortdoen met de huidige instrumenten, zoals de planologische aanpak in Oost-Vlaanderen of het omgevingsfonds, kan dat, als men maar resultaten haalt, met andere woorden optimaal de beschikbare ruimte benut.

De gesprekken met Defensie gaan vooruit en de gesprekken met luchtvaart worden opgestart. Met name de autoriteiten uit het eerste domein stellen zich zeer welwillend op. Misschien moet ook eens bekeken worden hoe investeringen in radars kunnen gerealiseerd worden. Als met een minimale inspanning op dat vlak grote resultaten kunnen binnengehaald worden voor de windmolens, moet daar ernstig over nagedacht worden, oordeelt de minister.

De Vlaamse Bouwmeester is officieel nog niet aangesproken, maar protesteerde nooit wanneer hij de minister het voornemen publiek hoorde uitspreken. De spreker gaat er dan ook vanuit dat hij akkoord gaat.

Verder verwacht hij dat het energiepact 2030-2050 over de doelstellingen 2030 snel vooruit zal gaan. De drie gewesten en de federale overheid willen een resultaat bereiken tegen eind 2017. Er wordt goed samengewerkt en Vlaanderen als grootste regio trekt de kar. Hernieuwbare energie zit dan ook grotendeels bij de gewesten.

De fast lane wind wordt geïntegreerd in het plan.

Het is de minister ook duidelijk dat met de windboeren een hartig gesprek zal moeten gevoerd worden. Resultaten halen vereist samenwerking, geen tegenwerking.

Hij is het eens dat men geen windmolens moet plaatsen waar achteraf problemen te verwachten zijn, zoals ijsvorming of slagschaduw. Hij is ervan overtuigd dat men op dit moment gesofisticeerd genoeg kan inschatten wat waar nodig is.

Middelgrote windturbines wil hij heel duidelijk stimuleren en hij wil dan ook bekijken of ondersteuning mogelijk is ter versnelling. Anderzijds zal hij om zijn doelstellingen te bereiken er heel wat nodig hebben voor het equivalent van één grote molen. Toch is het zeker de moeite waard ze nader te bekijken, minstens voor de vergroting van de energieonafhankelijkheid van bedrijven. Tegen initiatieven voor het delen van turbines door bedrijven heeft hij niets. Hij wil dan ook bekijken hoe eventuele drempels kunnen weggewerkt worden.

Er komt een nieuwe omzendbrief voor grotere windmolens, samen opgesteld met minister Joke Schauvliege. Hij stelt die op heel korte termijn in het vooruitzicht. Die voor grote windmolens is weliswaar niet afgeschaft, maar er komen wel nieuwe regels.

Het doel van het windplan is een billijke verdeling. Hij stelt vast dat alle provinciegouverneurs enthousiast zijn en duidelijk hun medewerking verlenen. Gouverneur Cathy Berx zegt heel gedreven dat ze meer kan en zal doen. Hij herhaalt dat provincies die minder kunnen doen in het ene, meer kunnen doen in het andere.

Met de investeringsplannen van de distributienetbeheerders is afweging, bijsturing en overleg nodig. Net vanwege de overlapping met andere investeringen (wegen, voetpaden) moeten de lokale besturen in het nieuwe distributienetbeheer een degelijke rol hebben, vindt hij. Hij erkent dat dit een aandachtspunt is bij de decentralisering van het net.

De minister is ook van plan zich de komende maanden te richten tot het middenveld, om via die organisaties te verkrijgen dat bepaalde groepen hun medewerking verlenen. Nu al heeft hij die van de Boerenbond, het Algemeen Boerensyndicaat en de Gezinsbond. Mensen zijn geïnteresseerd in de energieomslag, verzekert hij, en willen in duidelijke taal vernemen waar ze zullen uitkomen.

In principe mag iedereen zich vrij organiseren om de doelstellingen te halen. Belemmeringen daartoe op het terrein moeten weggewerkt worden. Alle actoren moeten de handen in elkaar slaan, alle bestuursniveaus samen met de sector. Lokale autonomie is daarvan een belangrijk element.

Windmolens op wijkniveau kunnen vandaag in principe al.

Milderende maatregelen hangen af van de locatie. Oost-Vlaanderen werkt zoals gezegd met een omgevingsfonds. Er zijn verschillende mogelijkheden. De overheid kan opleggen, maar zelf verkiest hij stimuleren. Een deel van de opbrengst van de windmolens kan besteed worden aan milderende maatregelen voor de omgeving. Hij onderstreept echter dat het niet de bedoeling is om in ruil voor de plaatsing van windmolens te beloven dat men elders niets doet of dat daar niets meer kan.

3. Bijkomende vragen en antwoorden

Valerie Taeldeman legt uit dat Oost-Vlaanderen werkte met twee provinciale RUP's. Voordeel is duidelijkheid maar nadeel is dat men ook buiten de afgebakende zone voor grootschalige turbines een bouw- en milieuvergunning kan aanvragen en toekennen. Vraag is dan ook waarom men twee tot drie jaar werkt aan de opmaak van een dergelijk RUP.

Verder wijst ze op de ervaring dat de praktijk van geluidshinder en slagschaduw verder blijkt te reiken dan de contouren die theoretische modellen aangeven. In goed overleg met buurt en projectontwikkelaars kunnen reductiemaatregelen genomen worden. Zij dringt erop aan die laatste erop te wijzen dat ze van de best beschikbare technieken gebruik moeten maken.

Johan Danen herhaalt zijn vraag over de inpassing van de bijkomende behoefte door het wegvallen van Langerlo.

Jos Lantmeeters vroeg of er ook een omzendbrief zou komen over kleine en middelgrote turbines om gemeentes duidelijkheid te verschaffen over de voorwaarden die ze niet meer hoeven op te leggen.

Minister *Bart Tommelein* begrijpt de beschreven voor- en nadelen van een RUP. Hij denkt dat het best is om de sector te betrekken.

Hij heeft ook begrip voor de kritiek op het theoretische model en de meest geavanceerde technieken, maar hoe dwingt men dat technisch af? Hij belooft wel om de vraag om constante evaluatie mee te nemen in het gesprek met de sector, evenals de zorg om te kiezen in functie van de omgeving en niet alleen de rentabiliteit.

Hij sluit niet uit dat een nieuw energieplan nodig is als Langerlo niet doorgaat, maar houdt zich aan de regels. De centrale is juridisch toegekend en er is op dit moment dan ook geen reden om te rekenen op de niet-realiseratie. Als het om een of andere reden toch niet doorgaat, zal men een alternatief moeten zoeken om de doelstellingen alsnog te halen.

Wat de omzendbrief betreft, zal hij, om het algemeen belang vooruit te laten gaan, bekijken wat moet en niet moet, maar hij is beducht om nieuwe regels op te leggen. Het is immers goed dat de lokale besturen, zoals nu bij de omgevingsvergunning, zich niet langer te verschuilen hebben achter anderen.

Tinne ROMBOUTS,
voorzitter

Johan DANEN
Robrecht BOTHUYNE,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

EU	Europese Unie
GWh	gigawattuur
kmo	kleine of middelgrote onderneming
MW	megawatt
nimby	not in my backyard
RUP	ruimtelijk uitvoeringsplan
VEA	Vlaams Energieagentschap